

متن پرسش

سلام: وقت شریفتان بخیر پسر ۲۳ ساله و دانشجوی علوم تربیتی دانشگاه تربیت معلم هستم یعنی ان شاء الله به زودی معلم ابتدایی خواهم شد. وضع مالی متوسطی داریم و الحمدلله راضی هستیم. جز افراد مذهبی هستیم در بسیج و کارهایی قرآنی نیز فعالیت هایی دارم اما خیلی از اوقات احساس می کنم یعنی می بینم که عمر و جوانیم دارد می گذرد ولی رشدی احساس نمی کنم. گاهی می گویم رشته ام را تغییر دهم و به حوزه علمیه وارد شوم بلکه شاید این عمر برکتی بیابد. یا می گویم به رشته پزشکی بروم تا هم به مردم خدمتی برسانم و هم وضع مادی ام خوب شود. انگار در مسیر خودم قرار ندارم. دوست دارم مثل شهدا، مثل کسانی که در صنایع نظامی و هسته ای فعالیت دارند، برای نظام اسلامی قدمی برمی داشته ام ولی خوب اینطور نشده. خلاصه گذر عمر فکرم را مشغول می کند تا جایی که گاهی دل زدگی از زندگی پیدا می کنم. جناب استاد راهنمایی بفرمایید. مشکل من چیست و چرا مثل خیلی از مردم دلم به زندگی خوش نمی شود؟ آیا این یک مشکل روحی است؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در همین موقعیتی که هستید سعی کنید با معارف اسلامی بیشتر آشنا شوید و کار را با تدبّر در قرآن از طریق تفسیر قیّم المیزان ادامه دهید. سیر مطالعاتی که بر روی سایت هست، شروع خوبی است ان شاء الله. موفق باشید